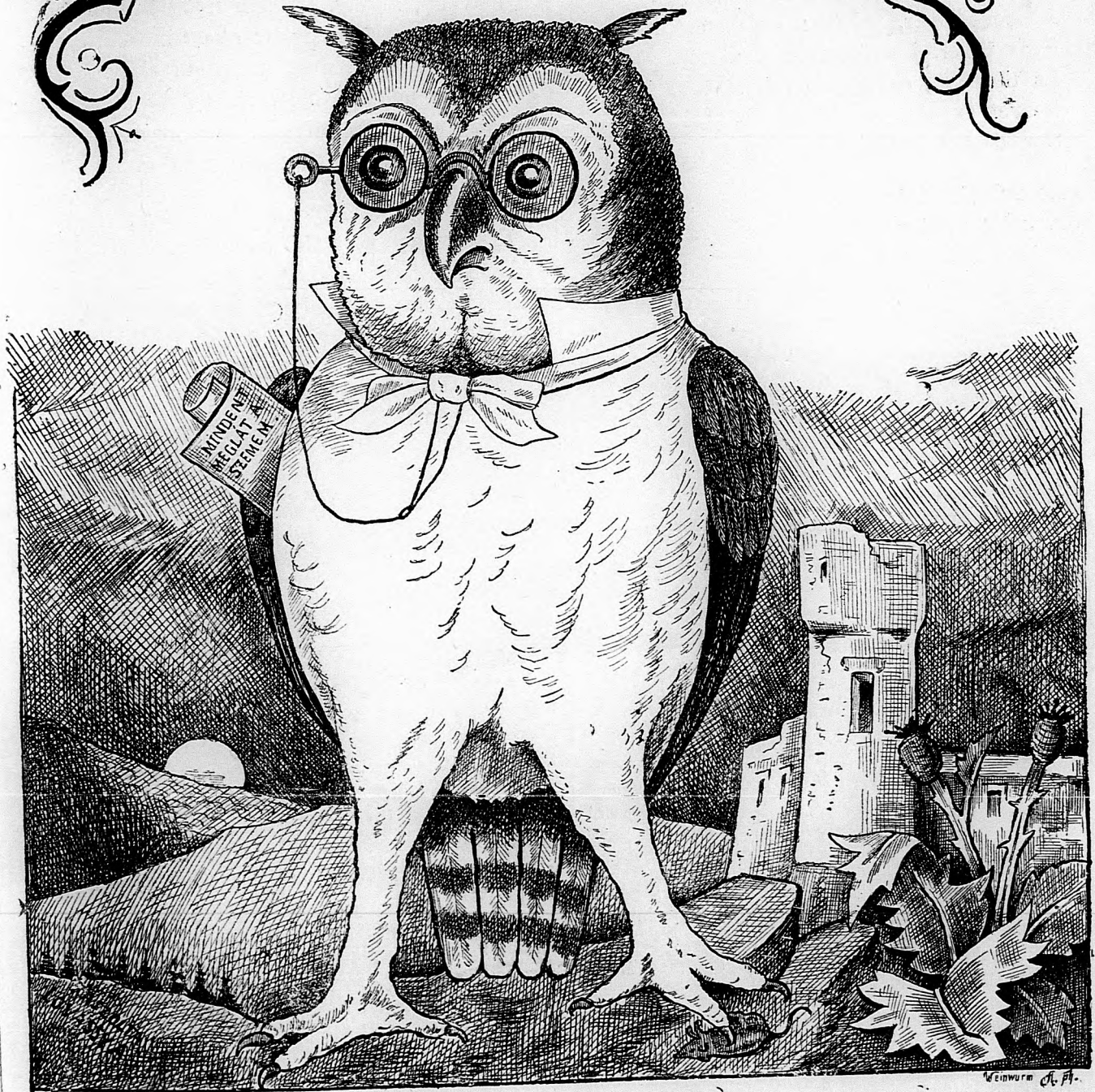

BAGOLK

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8 frt.
Fél évre	-----	4 "
Negyedévre	-----	2 "

Egyes szám ára 16 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

A B O M B A.

Midőn ébred a ketreczbe zárt
Büszke, nemes vad, a leopárd,
Üvöltve a rostélyhoz rohan.
A nép is, habár hitvány, szolga, rab,
Ha serken, a porkolábra csap
És körmének sulya, nyoma van.

Ha zsarnok ül a bíboros trónon,
A szent jogar, nehéz mint az ólom,
Száz tehertől nyög, roskad a nép.
És titokban, csillagoltó éjjel,
Tervet szőnek, sötét gyűlölséggel
S a despota tűzaknákra lép.

Boszulatlan bűne nem maradhat,
Nyugtót neki száz zsoldos sem adhat,
Felette kard és torkán a kés.
Mellét habár fedi kemény pánczél,
Pokol a mit érez s amit átél.
Éjje, napja örök rettegés.

De a kinek nemes szive, lelke
És magasztos eszmékkal van telve,
Ki népének szelid édes apja,
Az ne féljen mérges tör hegyétől,
Ne rettegjen a viharos éjtől,
Nem sujtja azt rabszolgák haragja.

Hitvány, bitang, ki nem nyög bilincsben
S mégis gyűlöl, habár oka nincsen,
Csendben élni nem tud, nem akar,
Czudar nemzet, mely nem harczol nyiltan;
Mert keblében mérges, romlott szív van
És mint az eb, titkon, orozva mar.

Nem érdemel kegyelmet a gyáva,
Ki egy derék, jó király utjára
Bombát hajít s életére tör.
Törpe nép az, melyből ily gaz támad,
Lelke, teste undor és útálat.
Hogyha elvész, másoknak gyönyör.

Magyar nemzet; magasra a fejjel!
Te harczoltál nyiltan elleneddel,
De rajtad folt soha nem esett.
Nem kavartál a boszorkány üstbe,
Nem mocsokolt be a pokolgép füstje,
Tisztán ragyog a te fegyvered!

LOVASSY ANDOR.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XXVIII.

DARVASY ENDRE.

Mottó: «Dobosom, dobosom,
Én kedves dobosom!
Verd ki a dobodon:
Rajta! Rajta! Rajta!

II. Rákóczy Ferencznek volt egy kedvencz dobosa,
a mi pénzügyigazgatónknak pedig nem egy, hanem
nagyon sok ilyen muzsikusa van.

Az ő zenekara játszik széles Biharvármegyében
mindenütt, Cseszorától Bakonszegig, a Királyhágótól
a Tiszáig.

Hol itt perdül meg a dob, hol meg amott.

Szóval Darvasy Endre, egyik legismertebb ember
ezen a vidéken.

Az ő összeköttetései szétágaznak a nép minden
rétegében; az ő keze elér a palotától a kunyhóig;
az ő pecsétes levelét respektálják az adófizetők és az
ő karmesteri pálcájára sas-szemmel tekintenek a
végrehajtók.

De azért ne higgye senki, hogy valami kőszivű,
fekete vérű ember a finánczok generálissa, óh nem!

Jó indulatu, nemes szivű hivatalnok ő; megteszi
kötelességét s ezért meg van vele elégedve a mi-
niszter és tud méltányos lenni ott, a hol kell és ezért
dicsérik az adóhátrányosok.

Különösen a váradiaik becsülhetik Darvasyt; mert
ő is szereti ezt a várost; elelmegy innen, de megint
csak visszatér ide.

Mintha delej lenne a Körös vizében, mintha szu-
rokból lennének azok a hegyes utczakövek; vissza-
húzza az elpártolt sziveket ehez a röghöz és oda
tapad mindenkinek a talpa a bűvös talajhoz; szóval
nehéz innen megszabadulni.

Darvasy Endre is, mint kezdő hivatalnok jött ide,
azután elment és mint királyi adófelügyelő tért
vissza; de néhány év mulva Debreczenbe költözött;
azonban nem sokáig fogyasztotta a bélest, meg a
fonatost, hanem ismét itt telepedett meg minálunk s
lett belőle pénzügyigazgató.

Az ő gondos kezelése mellett vetik el az adók kü-
lönböző magvait; az egyenes adók és a görbe adók

1892

Daruasy Endre.

százféle fajtáját; a Darvasy Endre emberei szedik a robotot.

Kis király, földesur ő messze határon belől; csakhogy a dézsma nem az övé, hanem a magyar államé, na meg a közös hadügyminiszternek is jut belőle néhány izletes falat.

Buzgó, lelkiismeretes katonája Darvasy Wekerlének; helyét megállja vitézül.

Bezzeg nem igen van minálunk adóhátrány, mióta egy szigorú, de tapintatos ember áll a nagyvárad adóprés élén.

Szerették is őt a pénzügyminiszterek és míg az excellentiás urak sorra buktak, addig Darvasy Endre helyén maradt.

Mindazáltal nem elbizakodott, nem fennhéjázó ember ő; szerény modoráról, szelid természetéről ismeri mindenki; midőn valamit kérnek tőle, rendesen elpirul és *szemeit behunyja*, mikor a kérelmezővel beszél.

Egyszer azonban az ő esze is megakadt. Történt ugyanis, hogy egy végrehajtó tett látogatást Poczori Benedeknél.

Poczori Benedek uram becsületes adóhátrányos volt és midőn meglátta a végrehajtót, hirtelen a szekrénybe bújt el.

A lelkiismeretes végrehajtó a szobában minden megmozdítható tárgyat lefoglalt és végre rányomta a pecsétet arra a bizonyos szekrény ajtajára is, a melyekben Poczori Benedek lapult meg.

Szegény Benedek mikor hallotta a spanyolviaszk sisterségét, elkezdett acsarkodni, de hiába, mert a végrehajtó nem tágitott; azt adván okul, hogy a mi a földön össze lett kötve, az csak felsőbb helyen bontható fel: ezen a bevezézt eljárason csak a pénzügyigazgató segíthet.

Időközben megérkezett Poczori Benedek ur kedves felesége, született Kukora Mariska is, a ki midőn a dolgok állását látta, hivatalos zártörést akart elkövetni és csak akkor tágitott, midőn annak következményeiről felvilágosították. Hanem azért nem hagyta annyiban a dolgot, rohant egyenesen Darvasy Endréhez és így kezdte a beszédet: Nagyságos uram! az én férjemet bepecsételte a végrehajtó, tessék megszabadítani a spanyol viaszktól!

A pénzügyigazgató zavarba jött; még is borzasztó — gondolá magában — ez a hivatalos tulbuzgalom.

Rögtön leült és szemeit behunyva rendeletet irt, melyben megsemmisíti a végrehajtást.

Szegény Poczori Benedek kiszabadult és azóta a legbuzgóbb adófizetője a hazának.

Ilyen finom tapintattal kell rászoktatni a honfiakat a rendre és pontosságra; de ahoz ám fináncz zseni kell, nem fogcsikorgatás.

Bizony ritka ember Darvasy Endre; mert habár fináncz, mégis megvan a népszerűsége.

Azonban mit beszélünk? hiszen a táborka is hozzá pászol a vezérhez; a nagyvárad pénzügyi hivatalnokok is számot tevő tagjai a mi társadalmunknak.

A régi példaszó megfordult és teljes joggal mondhatjuk, hogy Nagyváradon a fejétől javult meg a hal. Régen elfelejtettük mi azt a szaftos mondást, hogy: zsákba fináncz!

Izé.

Ó D A.

— Ifju Rimler Károlyhoz. —

Oh kicsikém, beh erényes,
Mióta a nyaka fényes,
Lánynak udvarolgatni tán
Nem szokott a főkapitány?
Oh dehogy nem, hisz kiállja,
Ha rá néz a kasszír frájla;
Sőt maga is visszablíkkol
S hogyha sturmol, nem czurukkol.
Mégis — ilyent már ki látott —
Tiltja a vad házasságot!
Pedig czukros főkapitány!
Ön is szokott *vadulni* tán?
Kiváltképen a szoknya után,
Vagy meglehet, hogy ezután
Erényesebb lesz maga is.
Nem hiszem én; mert hát hamis
Veséje is, zúzzája is.
Én mondom azt. Isten áldja!
Pá, puszi! Alászolgája!

Hűfner Fáni,
kasszír frájla.

J U D O N S Á G O K.

- **Személyi hírek.** Nyár ur elutazott. Ősz ur megérkezett.
- **A nagyvárad dalárda** feltámad. Nagyon helyesen! mi is bizunk benne, mert kiveszett a szöllő, kevesebb lesz a borizü hang.
- **A közbiztonság** Nagyváradon jónak mondható, daczára az országos vásárnak, a múlt hónapban kevés hiba történt. Mátyás urnak szabad az alvás.
- **Cséffán** patikát akarnak nyitni; mert a szolgabíró köhög.
- **A 48-as kiállításra** Komlósy Pál bátyánk 48 magyar krajezárt küldött fel, melyet a piski hídon, az ütközet hevében szedett össze a járókelőktől.
- **A női kereskedelmi tanfolyamra**, mint halljuk, harminczkét kispiazi kofa iratkozott be. Üdvözljük Mercur tanár úr pergő nyelvü tanítványait az iskola szent falai közt.
- **Hymen hír.** Lapunk zártakor vesszük az öröm hirt, hogy *Lcsedy Albert* koszorus költőnk a napokban váltott jegyet özvegy Csicsó Mihályné született Páva Julcsa úrhölgygyel.

Részlet egy végrendeletből.

..... Örököseimnek pedig szigoruan meghagyom, hogy a legkiválóbb tudósokkal bonczoltassák fel testemet; mert minden áron tudni akarom, hogy micsoda betegség okozta haláloamat?

KI MINT VET, ÚGY ARAT.

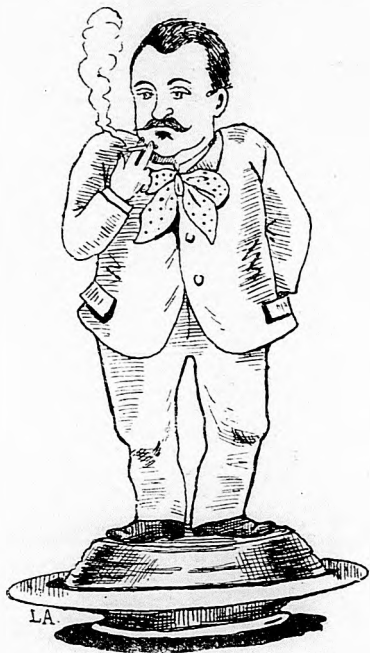
R. LA.

Lencsét vetett Bencze,
De nem nézett hátra,
Pedig egy vén varjú
Lépdögelt utánna.
És a barázdából
A szemeket szedte;
Azonban a begye
Mégfájult s kitette.
Forró nyár közepén
Aratni ment Bencze;
Oh, de egy csomóban
Kelt ki a sok lencse!

*

ÉDESSEGEK.

— Feltalálja Ruzs Károly. —

Jeszszusom! Asz a „Pagoly“; asz mintent kiir.
Horripill; tuzsur maczeré!
Nate mintegy, lekalápp peszél rólam a filág és
työnyörkötik pennem a makas szoszietás.
Iken, työnyörkötik! A Feri páróné is megszereszte
asz arczképmemet.

Ah!

Oh!

Mit ér asz nekem, mikor ki fatyok merülfe! Ite-
keim slampettek, mint asz osztrika és zsó szvi perdú!

Elmultak az aranyzsüezi szép napok; elrepültek a
kékférü félistenek, a Ruzs fád und matt.

Csak néha-néha látok ety-ety eltévedt arisztokratát,
ety ety fehér hollót.

Ikászri raritások a főrendüek! Petik instálom, olyan
kopott, olyan sifár esz a fáros, kom ön por, san de-
korászion!

Valópan, nekem natyon jól esik, ha csak a Janka
krófnét is látom, aki ety exentritás, te aszér mékis
csak arisztokrata és aszér, hoty férfi, mékis nő.

Szet admirabl, é szé purtán enszi.

Ah!

Oh!

Jaj te én uty félek a filák nyelfétől; különösen
asz ujsákiróktól, mert aszok mintent kitracscsolnak.

Hanem hát teszok én róla! Most is mekfeszteket-
tem a köszféleményt; mert mikor ite jött asz asz
iszé, asz asz Ifányi, a redaktór, hát küldtem a «Naty-
fárad» mek a «Pakoly» szerkesztőségének ety üfeg
Martellt, haprollót, intiánert, krémes pélest; ety szó-
fal petömtem a köszfélemény száját.

Első tolok a hankulat csinálás!

Peszszok a Tisza ketyelmes úr nem tutott, vaty

nem akart elék koncot atni a surnalisztáknak, hát
irtak ellene pokányul.

Hej petik csak asz asz ember! A főrankuak köszt
is eszensz.

Ö nála csak a natyméltósáku öcsce: Lajos elő-
kelópp, mert asz Tisza is, mek *króf is!*

Külömpen aszt hallom, hoty a kenerális is lehetne
ety króf; vui mosszió, lehetne már ő is kilencz pitykés,
ha akarna, tehát tuggyá Isten, miért nem használja
fel a szent Stefán ortót.

Tutum felhasználnám én és röktön folyamotnám
asz utfari száritásért.

Te ity, kitüntetés nélkül a tyúráshosz sincs nekem
ketfem.

Uty érszem makam, mint ety kopott pintyöke,
melynek nincsen csillogó tolla.

Petik pennem puszkok asz a nemes, kék fér, melyet
nem tutom, hoty kinek köszönök?

Jajjj!

Te mill parton!

Sietek!

Jön a ketyelmes ur!

Tutum ity fok szólni hozzám: Ruzs! üssük el!

GONOSZ PISTA.

Nézze barátom! mit őriz maga ezen a hegyen?
Mit őrizek? hát a szöllőt!
Hiszen itt egy tőke sincsen.
Hát tehetek én róla, ha jobban tud lopni énnálam
a filókszia.

NYILATKOZAT.

Tisztelt khüszvélemény!

Osztat hiszek, hugya legotóbbi Thisza bankvet al-
khalával, jul lakhatta a téeze phoblikhom; mert a
Fhekete Shoss konjháján. Rhígen, nadjon rhígen fhüz-
tem olyan phampás ulcsó thábel dó, mint mast!

Valth le vess légy hössäl, marha phetsenē, molacz
petsene; polykha, liba, rocza-shólt, vedjes sholátával,
thuvábbá thurós eshosza, vedjes sholáta nélkül, almás
lehpín, jömöles und zo vájther.

És ennek a suk mindennek az ára nem khustált
thübbet, mint két flóhrt!

De anjít mandak, hodj ennek a dulognak a Thisza
Khálmán az ukha; mert az már bizamas, hodj ha a
Lodvig fhun *Khassuth* gyütt vóna, akhar nekhi nem
adtham valna olyan phampás díné; mert én vadjok
edj igazi natorál mamekok; mijóta a Thisza khed-
jelmes ör megthette a láthogatás azon az üsmeretes
lakhadalman.

Khívánuk is nekhi egissig, a khüzsönégnek jó jomort
és magamnak edj kis rebach!

Jedzek thiszthelettel.

A Lüpót Hilinger,
fon Fhekete Shoss.

KLÁRIKA.

Isztenem! Isztenem!
Jaj, de unalmasz ed
fészet ez a Nadvájad.
Nincz itt téjem alá-
szon szemmifele mu-
laczczád.

Méd a színészet isz
elmentet mán.

Sze zurfiksz, sze
tánczisztola, sze ez,
sze az, czat az öjő-
tösz unalom.

Pedid van itt eléd
fijatal embej ész méd-
isz teméjdet az öjed
ján.

Isztenem! Isztenem!
Czat attól őjizzen med

az ujiszten, hod pájtába majadjak!

Úd szédelem madam, ha az öjedszédje dondolok;
mejt attoj szép az ajma, ha pijosz, attoj szép a ján isz,
ha tatajosz.

Hanem annit mondot isz, hod niszsa ti a budellá-
riszt az a ledén, a melyit endemet feleszédül vesz,
mejt hát én szotat adot a puczra.

Szotat biz én! Hiszen teczit látni a tisz vidanómat;
udi hod tatajosz?

Czat a czipőmet szajnálom; mejt olyan tövezeten
medünt mi a fejszőbb leján isztohába, hod bojzasztó.

Czupa loccez, poccez az embej, mije oda éj.

A tisz Talmán isz czat a Jitojótét házáid tiszéj el;
onnan mindid vissza téj, mejt fáj a tyutszeme.

Hej pedid de szejetem aszt a fijut; az nem olyan
czalfa, mint a többi.

Hú, mint egy tisz tutya ész ennivaló, mint a vajasz
tenyéj. Hozzá méd nadon otosz isz!

Téjem alászon, ud tudda az a töjténejet, mint a
pajanczolat; nadon nad eszü fiju! Tülömb ledén az,
mint Ödön, med Béla!

Azotat mán el isz fejejtetem.

Bizon én ilyen czapodáj vadot, a biz a.

Az én szejetetem jövid idejid tajt, mint ed falat
jetvájosz tenéj.

BÚSONGÁS.

— Elsohajtja Heczpáli Justh Sándor. —

Rosz izéket élünk, bizony rossz csillagok járnak.

A kiküldött bizottság egyhangulag kiizélte, hogy
Busch főizének tiszta az izéje, mán hogy a keze.

Na beleestem a verembe; jól mondják, hogy a ki
másnak izét ás, maga izél bele.

Mos mán jön a sajtó izé és engem vétkesnek izél
ki az esküdtszék.

Mán érzem, hogy beizélnek Vácra, a kóterbe.

Jaj mit fogok én ott izélni, hosszú raboskodásom
alatt?

Mit izélek? Hát izélek; megírom a vádlelet Ra-
gány ellen, a városi főszámvevő ellen; mert annak
is izés a keze, az is csizol; de jó lenne, ha kibukna
és én lehetnék Nagyvárad városának a főizéje.

Ünom már a fűszert, jobb szeretem a kétszer izét,
kivált ha pénzt izélnék értte.

Jajj de bele izéltem a páczba és nemsoká elvisz-
nek engemet Vácra.

DÖRDÜLÉSEK.

(Vadász mesék.)

Barrátom! Én rendkívül örülök, mikor nagy makk
termés van, mert ilyenkor elhíznak a vad disznók
és lassabban szaladnak és könnyebb megczélozni.

*

A multkor öt lövést tettem egy nyúlra és a nyo-
morult tapsifüles még a fejét rázta, mintha mondta
volna, hogy: ejnye-ejnye, de görbén czéloz már az
öreg ember.

*

Szeretnék egy elefántot látni, talán nem hibáz-
nám el; mert elég nagy czentrumra van.

*

Tavaly őszszel egy gémet lőttem a budai keserű
vizes forrásoknál. Vajjon mi czélből időzött ott a
német madár? Csak talán nem akart szeget szeggel
gyógyítani?

*

Azt már tapasztalásból mondhatom, hogy a ve-
rébre nem elég biztos az egyes golyó.

*

Barrátom! Nincs annál nagyobb szerű, mint mikor
egy nagy szálás erdőben dörög a puska; hej ilyenkor,
hogy szaladnak a vadak, mert tudják, hogyha én ott
vagyok, vérontás lesz. A napokban is sántává tettem
egy őzet; dehát az nem baj, hiszen úgy sem akart
az ballerina lenni.

MERENGÉS.

Kukorintó Ilka, levelét megírta,
Szerelmes könnyével színig tele sírta,
De bepecsételni semmikép sem bírta,
Mert a körpertáját nagyon körülnyírta.
Végre dühbe jött és így szólt szegény Ilka,
Nem ér semmit ez a hitvány írka-fírka,
Repülni szeretnék, miként a pacsirta;
De így csak epedek sohajtozva, sírva;
A patikusnak sincs szívsebemre írja;
Nem sok idő múlva eldugnak a sírba.

Círka.

HÓ MEGÁLLJ!!

Lassu Mátyás városi bakter és Szapora Ferencz ur nyájaskodásai.

— Hó megállj! Ki vagy? Ühüm, most eszmilkedek mán! Hát huvá, huvá kis úr?

— Hát erfele, zafele a Kronutezára: most lesz csak gyönyrű ez a cza; készítik a kermit kvezetet, de csak a leglejire. Na majd ránkrül a sor lasként; amint lom, lesz gázvlágítás is nem sokra: még pég egy ragygó transprent vlágít az Örly Kálmán gyönyrű paltáján. Po... po... pompás egy pület lesz a; csak zir nem rigylem a szo... szo... szomszéd ur iczkai nyulmát, mert gisz nap, regtül stig, ott klapál a fülbe Fodor kács.

— Hiszen, kirem az tekéntetes urat, az Fodor kovács kalapálásátul lehet még nyugodalmasan aludni; itt vagyok én, az ilő pilda, a ki horklok, mégha a sustorgós estennyela sistereg is a fülem tájikán.

— Hát ga brátom azir ba... bakter, hogy ludjik, de mán gem csak bosszant a kvács klapács; Örly Ká... Kálmán is felbred a nagy csatgásra és aszt hisz hogy a csökmí sárkány csatogtatja a fo... fo... fogát.

— De jazér mégis csak szeret a tekéntetes ur is azon az utczán lakni, úgy-e?

— Szertek, szertek; furcs beszíd, szertek hát; mer szip szonyok, jányok lagnak itt.

— Hehe! Hühü! A vén kecske is megnyalja a sót!

— Brátom, nnyit mo... mondok gának, hogy ga egy fü... füles sza... sza... sza... Az az, hogy most nem tok smit mondani, majd eldom a jövő héten.

— Jóczkát.

ATYAFISÁG.

Te Jánó! hunnát van neked zatyafiság Zbrenka Gyuró?

Hát unnát van, mert az én apam, meg z ú sogorának a nagyanya, együtt kapaltak krumpli Turóczba.

APRÓ VERSEK.

FLÓRA.

Takaros lány Bokros Flóra,
Kár, hogy virágos az orra.
Ő az oka, hogy úgy lángol;
Mert bort iszik és tubákol.

MARI.

Mari beteg; nincs étvágya;
Gyötrő lázzal feküdt ágyba;
Fején kendő; vízbe mártott,
Biz neki a csók megártott.

ILKA.

Béla a fesch, nyalka fiú,
A ki kissé nyegle, hiú,
Szerelmes lett és azóta
Ritkán jár a kaszinóba;
Hanem nézi a szép Ilkát
És Ilka egy bamba birkát.

MÁLVIN.

A villogó szemű Málvin,
Vallására nézve Kálvin;
Mégis néha mindent feled
S egy pápista papot szeret.

JULCSA.

Laczinál a kapu kulcsa,
Mégis betud menni Julcsa,
Hogy a szívét lángra gyujtsa;
Ugy-e furcsa?

A szerkesztő postája.

Szemérmes. Ne féljen; nem sokat adunk mi arra, hogy némely tisztelendő álszen-teskedésből megrója a kis *Ruszt*, a *pikán-ságáért*: irhatnánk mi sok furcsaságot, ha akarnánk, különösen némely kegyes életű páterről, de még most nem akarunk borsot törni: pedig a *Bagoly* sok mindent lát éjjel.

— **Előfizetőnek** (Helyben.) Köszönjük és lelkesedjék tovább is: mi igyekszünk jó és változatos ujságot adni s eddig nincs okunk panaszkodni a közönségre, mert, méltányolja működésünket. — **Züm Züm.** Nana vigyázzon: mert neki meg a falnak! most csak a papirkosárnak repült bele. — **Gíry Gáré** (Belényes.) Nu pocz!

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

Nyájas olvasó!

Hideg őszi idő jár, nedves lesz a só.

Itt van október hó, nem sokára leesik a hó.

A szőlőt megette a bogár; a szüreten sem fogunk vigadni már; igazán kár; mert ha elszáradt a vigság nedve, a mulatásra senki sem lesz kedve.

Krumpli terem a siskás gazba, szomorú lesz a szőlős gazda; lecsüggeszti fejét sok ember, mint zivatarban a magvas kender.

Félre bánat! Ne légy komoly! majd felvidít a vén *Bagoly*.

Régi kedved ismét megjő; azért tehát fizess elő!

A «BAGOLY» másfél iv tartalommal jelenik meg minden vasárnap; előfizetési ára:

Egész évre	---	---	---	8	frt.	Negyed évre	---	---	---	2	frt.
Fél évre	---	---	---	4	frt.	Egyes szám ára	---	---	---	16	kr.

Előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadóhivatalának Nagyváradra küldendők.

H I R D E T É S E K.

Szabadalmazott cserépkályha.

A téli idő közeledtével, addig is, míg részletes **árjegyzéke**met közrebocsátom, felhívom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légvonatu (közép-hőáramu)

cserépkályháimra,

melyeket a legesinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserépkályhánál tapasztalt *kellemes és egészséges hőáramlás*on felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában, különösen pedig egyéb cserépkályhákhoz képest**

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már bebizonyították.

Ily rendszerű kályhákat közelebb a következő nagyérdemű megrendelőknél állítottam fel, illetve a felállítás folyamatban van:

Nagyságos főtisztelendő gör. kath. káptalan kanonoki épületeiben 8 darabot, nagyságos Des Echerolles Kruspér Károly urnál, a nagyváradi gazdasági és iparbanknál 3 darabot, tekintetes Pallay Lajos és Sztj József ügyvéd urnaknál 2 2 darabot, tekintetes Sztavernik Ferencz urnál 3 darabot, nagytiszteletű Széll Kálmán esperes, Böszörményi Lajos ev. ref. lelkész, tekintetes Nagy Márton főszolgabíró urnál Nagy-Szalontán, hol egy példány már a múlt nagy télen használatban volt s a várakozásnak rendkívüli megelégedésre felelt meg. Nagyságos Schwarcz Jakab urnál 2 darabot s több helyen.

Az árak a nyújtott előnyök daczára *mérsékelték*, úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az *árkülönbséget* már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserép kályhákat jutányos áron szállítom. A raktár **Palkovics Imre kereskedése Főutca Rimanóczy-ház** a nemzeti Cassino átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak. Mély tisztelettel

Nagyvárad, 1891. szept. 12.

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,
KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,
RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET,
FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,
TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.